

Grund til Krisen var langt snarere end Valutaforholdene i Tyskland og de andre sydlige Lande Ophobningen af Varer; det var det, som var Årsag til de økonomiske Vanskeligheder her i Landet. Og det er ganske klart, at denne Ophobning maatte volde økonomiske Vanskeligheder, eftersom vi i 1919 købte for de Penge, vi havde til gode i Udlandet; de 1 000 Mill. Kr., som vi havde faaet til gode, brugte vi i 1919 til at købe Varer for. Men i 1920 blev vi ved med at købe, skønt vi ikke havde flere Penge at købe for, men hele denne Indførsel skete paa Kredit. Vi købte da til de høje Priser; hvis Spekulationsforventningen om, at man vilde være i Stand til at sælge Varerne igen til høje Priser, var slaet til, saa havde Landet bevaret sit Kapitaloverskud fra Kri-gen, men da den tværtimod slog fejl, betød hele dette Køb af Varer paa Kredit til de højest mulige Priser, at vi kom i Gæld til Udlandet. Det er derfor, vi nu paa ny er i Gæld til Udlandet, ligesom den ene Virksomhed efter den anden har lidt under denne forfejlede Spekulation.

De Tal, som har foreligget, viser ogsaa klart, hvad det var, der skete. I 1914 androg Indførselen fra England 145 Mill. Kr., i 1917, for at tage et af de mellemste og forholdsvist normale Krigsjaar, 284 Mill. Kr., i 1919 813 Mill. Kr. og i 1920 888 Mill. Kr. Medens Værdien af det, vi indførte fra England, i 1920 steg til 888 Mill. Kr., steg samtidig Sterling fra 1. April 1920 til December 1920 fra 21,28 til 25,56. Indkøbene stimulerede den engelske Valutastigning, og samtidig stimulerede den engelske Valutastigning Priserne herhjemme, gensidig hævede de hinanden og bragte os paa det ulykkelige Toppunkt, hvorfra vi styrtede ned i den Afgrund, i hvilken vi for Øjeblikket befinder os. For de amerikanske Vares Vedkommende er Forholdet endnu mere fremtrædende. I 1914 indførte vi for 84 Mill. Kr. fra Amerika, i 1917 for 214 Mill. Kr., i 1919 steg Beløbet til 599 og i 1920 til 754 Mill. Kr. Samtidig steg Dollar'en fra den 1. April til December 1920 fra 5,44 til 7,34. Hvad der foregik, er saa aabenlyst, at det ærede Medlem Hr. Korsgaards Bemærkninger herom slet ikke kan holde Stik overfor de Kendsgerninger, som lyser ud af Tallene.

Naar det ærede Medlem Hr. Drachmann mener, at den daværende Regering ikke interesserede sig for Foranstaltninger imod, eller at jeg ikke gjorde noget imod Børsspekulationen, vil jeg dertil bemærke, at det nødvendigvis kun var begrænset, hvad jeg for mit Vedkommende kunde gøre dèr; men det ærede Medlem behøver blot

at spørge nogle af de industridrivende, med hvem jeg, fordi det laa indenfor de Opgaver, som jeg fik at arbejde med, den Gang stod i direkte Forbindelse, om jeg ikke, naar de beklagede sig over det Forhold, som udviklede sig, at deres Aktier var Genstand for en Stigning, og at de derefter var Genstand for et Forsøg paa Udplyndring af Aktiekapitalen, erklærede, at hvilke Forholdsregler de maatte ønske anvendt for at forhindre saadanne Forsøg paa Børsspekulationens Erhvervelse af en gammel Bedrift, skulde Henstillinger i saa Henseende blive mødt med den mest ubetingede Velvillie fra vor Side, og han vil af de samme erfaringer, at hvad de har anmodet om, ogsaa er blevet opfyldt, ligesom jeg baade i dette og det andet høje Ting overfor Spekulationsangreb paa en af disse Virksomheder har udtalt mig saa tydeligt, at det ærede Medlem deraf vil kunne se, hvad der var min Opfattelse.

Det er heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem mener, at de Forslag, som kom frem angaaende Udbytteregulering og Hindring af den Slags Stigninger, ikke mødte nogen Interesse. Tværtimod, det ærede Medlem vil ligeledes vide, at med Hensyn til de Industrier, jeg har haft med at gøre, søgte vi netop, ofte i Forstaaelse med Industrien, undertiden mod dens Ønske, at hindre en alt for urimelig Udbytteudbetaling, fordi det vilde stimulere Børsspekulationen og derigennem Begærligheden hos Spekulanterne efter at erhverve den gamle Industrivirksomhed.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann fremførte Skotøjsindustriens Forhold; men det ærede Medlem ved jo meget vel, at den danske Skotøjsindustri intet har lidt ved den Ordning paa Industriens Omraade, som blev truffet under Den overordentlige Kommissions Ægide, at det er ikke denne Ordning, Industriens Vanskeligheder stammer fra; men at de stammer fra, at denne Virksomhed ikke blot var en Skotøjsindustri i Danmark, men en Verdenshandelsforretning, som ikke blot handlede paa Danmark, men paa Alverden, som havde Datterselskaber baade det ene og det andet Sted, og som til sidst troede, at den kunde beherske hele Verden. Det var en Størhedstanke, der opstod indenfor denne Industri, at den vilde tilegne sig Verden og gøre København til Hovedsæde for Læder- og Skotøjsindustrien. Paa denne Tanke og paa de Forhaabninger, paa Storspekulationer om Indkøb og Handel og ikke paa Industrivirksomheden her i Landet var det, at de Virksomheder, som var knyttet til Skotøjsindustrien, faldt.

Der er ingen Grund til at forlænge